ΣΑΝ ΔΡΑΜΑΤΑΚΙ ΚΑΙ ΣΑΝ ΚΩΜΩΔΙΑ

[Τοῦ Μισὲλ Ποοβὲνς]

ΠΩΣ ΤΗΝ ΕΠΑΘΕ Ο ΡΟΒΕΡΤΟΣ

ἰς τοῦ Ροβέρτου Ἀρτέλ. Κομψοτάτη γκαρσονιέρα μὲ μπερτέδες διακριτικὰ τραβηγμένους, μὲ πολλὰ ἄνθη καὶ μικρὲς λάμπες ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ποὺ σκορπίζουν ἕνα γλυκὸ ἡμίφως. Ὁ Ροβέρτος περιμένει ἀγωνιωδῶς τὴν ἐπίσκεψιν μιᾶς κυρίας ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ θὰ ἔλθῃ. Σὲ μιὰ γωνίτσα ἕνα τραπεζάκι μὲ διάφορα γλυκίσματα καὶ σάντουϊτς. Τέλος ἀκούεται τὸ κουδοῦνι. Ἐκείνη ἔφθασε...

Ροβέρτος (τρέχει εἰς συνάντησίν της).— Ἐπὶ τέλους ἤρθατε !

Μίνα (Πολὺ ὄμορφη. Φορεῖ πυκνὸ βέλο. Φαίνεται συγκινημένη).—Παρ' ὀλίγο νὰ μὴν ἔρθω !

Ροβέρτος.— Ἀφοῦ μοῦ τὸ εἶχες ὑποσχεθῇ...

Μίνα.— Ὑπάρχουν καμμιὰ φορὰ τόσες δυσκολίες !.. Παρασυρόμεθα ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ λησμονοῦμε τοὺς κινδύνους. Καὶ ὅμως ἕνα μικρὸ ἐμπόδιο μπορεῖ κάποτε νὰ φέρῃ τελείαν καταστροφή !

Ροβέρτος (Τὴν ἀγκαλιάζει).— Ἔλα νὰ καθίσῃς. Εἶσαι τόσο φοβισμένη !..

Μίνα (Ταραγμένη).— Ἐπήδησα ἀπὸ τὸ ἁμάξι σὰν τρελλή... ὁ πορτιέρης σου μὲ κύτταξε μὲ ἕνα τρόπο...Ἐλπίζω πῶς δὲν εἶνε μυστικὸς ἀστυνόμος ;

Ροβέρτος — Ὤ ὄχι... Ἡσύχασε καὶ πὲς μου τὶ ἐμπόδιο σοῦτυχε ;

Μίνα.— Ὁ ἄνδρας μου ἀποφάσισε νὰ μείνῃ στὸ σπίτι. . Ἤθελε νὰ τοῦ κάνου συντροφιά...Εὕρῆκα εὐτυχῶς ἕνα πρόσχημα : Σήμερα εἰς τὸ Λοῦβρο ἄνοιξε ἡ ἔκθεσις τῶν φορεμάτων... Κατώρθωσα νὰ τὸν πείσω πῶς θὰ πάω στὴν ἔκθεσι· σᾶς ὁμολογῶ ὅμως ὅτι φοβοῦμαι γιὰ ὅ,τι ἔκαμα.

Ροβέρτος.—Τὶ φοβᾶσαι ; Δὲν εἶσαι μόνη. Εἴμαστε μαζύ.

Μίνα.—Ἀκριβῶς γι' αὐτὸ εἶμαι ἥσυχη ἀνή συχη...

Ροβέρτος.—Βγάλε τὸ καπέλλο σου, τὸ πανωφόρι σου. Θὰ συνειθίσῃς... Κάθησε.

Μίνα.— Μὴ βιάζεσθε, Ἔχουμε πολλὰ νὰ εἰ ποῦμε προηγουμένως.

Ροβέρτος.— Ὅ,τι θέλεις. Ἀλλὰ εἶσαι σὰν ξένη ἔτσι. Βγάλε τὸ καπέλλο σου. Εἶσαι στὸ σπίτι σου ἀγάπη μου !

(Τὴν βοηθεῖ νὰ βγάλῃ τὸ καπέλλο της).

Μίνα (Κυττάζει γύρω της).— Πολὺ ἐμμορφο, πολὺ κομψὸ τὸ σπήτι μου !

Ροβέρτος.— Σ' ἀρέσει ; Τὸ ἐστόλισα πρὸς χάριν σου,θέλεις νὰ ἰδῇς καὶ τὰ ἄλλα δωμάτια;

Μίνα.— Ὄχι, ὄχι...

Ροβέρτος.— Ἐδῶ εἶνε τὸ γραφεῖό μου.

Μίνα.— Τὶ ὡραία φωτιά. Κάνει τόσο κρῦο !

(Πλησιάζει στὸ τζάκι καὶ κάθεται στὰ μαξιλάρια ποὺ τῆς ἑτοιμάζει ἐκεῖνος.

Ροβέρτος (τὴν κυττάζε. μὲ θαυμασμό).— Τὶ ὡραῖο φόρεμα καὶ σοῦ πάει θαυμάσια ..

Μίνα.— Σ' ἀρέσει ;

Ροβέρτος.— Μίνα ! Μ' ἐρωτᾶς ; Πίστεψέ με πῶς αὐτὴ τὴν ὥρα ἀπολαμβάνω τῆς ὡραιότερες στιγμὲς τῆς ζωῆς μου. Ν' ἀγαπᾷ κανεὶς μιὰ γυναῖκα σὰν καὶ σένα, ἀπὸ τόσον καιρό. νὰ τὴν ὀνειρεύεται., νὰ τὴν περιμένῃ γιὰ νὰ δοκιμάσῃ μαζύ της τὴν θείαν μέθη τῆς ἀγάπης... Ὤ Μίνα ! Μίνα !...

Μίνα.— Καὶ ἐν τούτοις εἶνε ἀγάπη ἀπηγορευμένη ἡ δική μας.

Ροβέρτος.— Γι' αὐτὸ εἶνε καὶ τόσο μεθυστική .. Σὲ βλέπω ἐδῶ μὲ τὸ λεπτὸ προφίλ σου, ποὺ τὸ φωτίζει ἡ φωτιὰ τοῦ τζακιοῦ· σὲ νείωθω ἐδῶ κοντά μου .. σκορπᾷς γύρω σου ἕνα ἄρωμα βιολέτας, ποὺ μὲ τρελλαίνει... Σ' ἀγαπῶ !...

Μίνα.— Εἶνε αὐτὴ ἡ ἀγάπη ; Ἡ πραγματική ! Ἡ μεγάλη ;

Ροβέρτος.— Δὲν πιστεύω νὰ ἀμφιβάλλῃς ;

Μίνα.— Ἕως τώρα μοῦ εἶπες πολὺ ὄμορφα πράγματα : Τοσο καιρὸ μοῦ ἔδειξες πῶς μ' ἀγαπᾷς καὶ μὲ ποθεῖς... Ἐν τούτοις ἕνας ἄνδρας ποὺ νοιώθει μόνο πόθο χωρὶς ἀγάτη,παίζει καμμιὰ φορὰ τῆς ἴδιες κωμωδίες ! Πῶς νὰ σὲ πιστέψω ;

Ροβέρτος.—Ἂν δὲν εὕρῆκα ἄλλα λόγια θερμότερα, ὁ τρόπος μου δὲν σοῦ δείχνει τί ἔχω γιὰ σένα στὴν καρδιά μου ;

Μίνα —Λοιπὸν εἶνε ἀλήθεια ; Μ' ἀγαπᾶς ;

Ροβέρτος.—Σ' ἀγαπῶ τρελλά ;

Μίνα (Μὲ σοβαρότητο).—Μ' ἀγαπᾷς σὰν ἄνθρωπος ποῦ εἶνε ἀποφασισμένος νὰ δοθῇ ὁλόκληρος, νὰ ἀφοσιωθῇ ἐντελῶς σὲ μένα ;

Ροβέρτος (Ὀλίγον ἀνήσυχος).—Ναί.

Μίνα.—Ἔτρεμα μήπως εἶχες γιὰ μένα μόνο ἕνα καπρίτσιο. Πρέπει νὰ σοῦ εἰπῶ,ἀλήθεια, ὅτι δὲν ἔχεις καὶ τόσο καλὴ φήμη. Λένε γιὰ σένα πῶς εἶσαι ἐλεφρός, ἄστατος, μὲ ψυχὴ πεταλούδας ! Λένε πῶς ἡ ἀγάπη εἶνε σὰν ἐπάγγελμα γιὰ σένα καὶ ὅτι πολλὲς γυναῖκες ἔρχοντσι ἐδῶ ! Δὲν θέλω νὰ εἶμαι ἕνα νούμερο ἐρωμένης ποῦ θὰ προστεθῇ σ' ὅλσις ταῖς ἄλλοις ! Ἂν ἐπίστευες ὅτι εἶμαι ἐλαφρὰ σὰν πολλὲς ἄλλες, θὰ εἰπῇ πῶς δὲν μὲ γνωρίζεις !

Ροβέρτος.—Μὰ σοῦ ὁρκίζομαι πῶς ποτὲ δὲν τὸ σκέφθηκα αὐτό...

Μίνα (Μετὰ μικρὰν σιωπήν).—Εἶμαι βεβαία γιὰ τὴν εἰλικρίνειά σου. Γι' αὐτὸ θὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ μαζῆ σου εἰλικρινὴς καὶ θὰ σοῦ σοῦ θέσω τὸ ζήτημα ὅπως καταλαβαίνω ἐγώ !

Ροβέρτος (Ἔκπληκτος).—Ποιὸ ζήτημα ;

Μίνα.—Ροβέρτε ! Εἶμαι παντρεμμένη καὶ δὲν παραδέχομαι μοιρασιὰ στὴν ἀγάπη. Μισῶ τὸ ψέμμα ! Αὐτὸ ἤθελα νὰ σοῦ εἰπῶ. Ὥστε ὅταν θὰ ἐπιστρέψω ἀπόψε στὸ σπίτι μου, θὰ τὰ εἰπῶ ὅλα εἰς τὸν ἄνδρα μου !

Ροβέρτοο.—Εἶσαι τρελλή !

Μίνα.—Ὄχι... Δὲν μπορῶ νὰ κάμω ἀλλοιῶς. Θὰ ἐξηγήσω εἰς τὸν Ἐδουάρδο ὅτι σ' ἀγαπῶ μέχρι τρέλλας καὶ ὅτι ἔγινα δική σου !

Ροβέρτος.—Μὰ θὰ σὲ διώξῃ. Θὰ καταστρέψῃς τὴ ζωή σου !

Μίνα.—Τί μὲ μέλλει ; δὲν ἔχω παιδιά.Ἡ ἀρχή μου εἶνε αὐτή : Ἡ ὅλα ἢ τίποτε στὸν ἔρωτα !

Ροβέρτος.—Μὰ θὰ μὲ προκαλέσῃ ! Θὰ γίνῃ σκάνδαλο !

Μίνα.—Μοῦ εἶνε ἀδιάφορο !

Ροβέρτος.—Καὶ ὕστερα ; Ποῦ θὰ πᾷς ;

Μίνα —Ἐδῶ ! Ἀφοῦ μ' ἀγαπᾷς καὶ σ' ἀγαπῶ ; Δὲν εἶνε λογικό ;...

Ροβέρτος. -Λογικό... Λογικό !... Ἐλπίζω πῶς δὲν εἶνε σοβαρὰ αὐτὰ ποῦ λές.

Μίνα (Τὸν κυττάζει).—Σοῦ ἐπαναλαμβάνω : Ἢ ὅλα ἢ τίποτε ! Ἀπὸ σήμερα χωρίζω τον ἄνδρα μου καὶ εἶμαι δική σου !

Ροβέρτος (Ἐκνευρισμένος).—Μὰ ὅλες ἡ γυναῖκες τοῦ κόσμου εἶνε ἐρωτευμένες καὶ δὲν ἔχουν αὐτὲς τῆς ἰδέες...

Μίνα. —Ἔτσι σκέπτομαι ἐγώ.

Ροβέρτος.—Μὰ εἶνε παραφροσύνη Τὸ σύστημά σου...

Μίνα.—Μόνον ὑπὸ αὐτοὺς τοὺς ὅρους ἐπιτρέπεται σὲ μιὰ γυναῖκα νὰ ἀγαπᾷ... Καταλαβαίνω ὅμως πολὺ καλὰ ὅτι ἡ δική σου ἀγάπη δὲν εἶνε τόσο μεγάλη.

—***Ροβέρτος.***—Δὲν θὰ εὕρῃς ποτὲ κανένα ἄνδρα νὰ παραδεχθῇ τὴ θεωρία σου.

Μίνα —Ἀφοῦ εἶνε ἔτσι μπορῶ νὰ φύγω.

Ὁ Ροβέρτος, προσπαθεῖ νὰ τὴν κρατήσῃ).—Ἄκουσέ με, Μίνα... Αὐτὰ εἶνε παιδιάστικα λόγια... Σ' ἀγαπῶ, καὶ εἶσαι γιὰ μένα ἕνα χαριτωμένο πλάσμα...

Μίνα.— Εἶμαι σύμφωνη ! Ἀπόψε ὁ ἄνδρας μου θὰ τὰ ξέρῃ ὅλα!

Ὁ Ροβέρτος (σιωπᾷ).

Μίνα (πολὺ ἤρεμη).—Τὸ πανωφόρι μου παρακαλῶ.

Ροβέρτος (τὴν βοηθεῖ). Τί κρῖμα !.. Τί τρέλλα !

Μίνα. — Λέτε ;...

Εἶνε ἕτοιμη καὶ διευθύνεται στὴν πόρτα μὲ ἕνα περίεργο μειδίαμα εἰς τὰ χείλη.

Ροβέρτος. (Βλέπει τὸ μειδίαμα καὶ φωνάζει).—Μίνα ὁμολόγησε ὅτι ἀστεῖζεσαι ..

Μίνα.—Ὄχι φίλε μου; Ἔκαμα ἕνα πείραμα. Ἡ πρότασίς μου ἦταν ἕνα μέσον νὰ ἰδῶ τὸν βαθμὸ τῆς ἀγάπης σου... Εἶνε θαυμάσιο πείραμα .. καὶ ἐπιτυγχάνει πάντα !

Ροβέρτος.—Πάντα ;

Μίνα.—Ναί. Σοῦ τὰ εἶπα ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ δῶ ἂν μ' ἀγαπᾷς εἰλικρινῶς Ἂν μοῦ ἔλεγες, μαρτύρα τα στὸν ἄνδρα σου κι' ἔλα σὲ μένα, θὰ γινόμουν δική σου ἀμέσως, χωρὶς νὰ πραγματοποιήσω ταῖς κουταμάρες αὐταῖς, χωρὶς νὰ πῶ τίποτε στὸ σύζυγό μου. Μὰ σὺ ἐδίστασες. Ἄρα δὲν μ' ἀγαπᾷς μὲ τὴ καρδιά σου... Χαῖρε !

Ροβέρτος.—Μὲ τὸ σύστημά σου αὐτὸ θ' ἀποτυγχάνῃς διαρκῶς καὶ ποτὲ δὲν θὰ βρῇς τὴν ἀγάπη ποὺ ζητᾷς.

Μίνα.—Δὲν θὰ βρῶ τὴν ἀγάπη ποὺ ζητῶ ; Ποτέ ; Σὲ κανένα ; Ἄ ὄχι λέτε ψέμματα ! Ὑπάρχουν ἀκόμη θερμὲς καὶ εἰλικρινεῖς καρδιαῖς στὸ κόσμο. Καὶ θ' ἀγαπηθῶ... Ναί, ναί... Θ' ἀγαπηθῶ ὅσο ποθῶ καὶ θ' ἀγαπήσω ὅσο μπορέσω...Χαῖρε!... Μ. ΠΡΟΒΕΝΣ

ΗΣΤΕΡΕΑ ΒΑΣΙΣ

Ἕνα πρωῒ ὁ περίφημος φιλόσοφος Μακράκης ἐδίδασκε στὴν πλατεῖα τῆς Ὁμονοίας, ἀνεβασμένος ἐπὶ τινος βαρελίου, τὸ ὁποῖον εἶχε τοποθετήσει ἐκεῖ γείτων παντοπώλης.

—Ἐγώ,φίλτατοι ἀδελφοί,εὑρίσκομαι ἐπὶ τῆς πλέον στερεᾶς βάσεως τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ἐξεφώνιζε πρὸς τοὺς συνηγμένους πολίτας,ὅταν ἔξαφνα συνέβη κάτι τὸ ἐντελῶς ἀπρόοπτον : Τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ βαρελιοῦ ἐνέδωκεν ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ σώματος τοῦ ῥήτορος καὶ ὁ ἀτυχὴς Μακράκης ἐβυθίσθη μέχρι λαιμοῦ εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ βαρελιοῦ, τὸ ὁποῖον ἦτο γεμάτο λάδι! Κι' ἔτσι ἀπεδείχθη ἀνακριβὲς ἐκεῖνο ποὺ ἔλεγεν,ὅτι δηλαδὴ «εὑρίσκεται ἐπὶ στερεᾶς βάσεως.» Κάθε ἄλλο μάλιστα.